

og som vokser op blandt voksne, som ikke har nogen tilknytning til arbejdsmarkedet.

Kl. 13:57

Formanden:

Så er det velfærdsministeren.

Kl. 13:57

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Nu kan jeg se, at de forslag på boligområdet, som Socialdemokratiet er kommet med, jo er meget i tråd med dem, jeg selv har været ude at nævne, og som jeg bestemt regner med kommer til at indgå i lovforslaget. Så det glæder mig meget. Jeg sad og tjekkede dem igennem og syntes, at der var en meget høj grad af overensstemmelse.

Derudover kan der være en række andre initiativer, som f.eks. har med folkeskolen at gøre. Jeg ved, at i hvert fald fru Mette Frederiksen har snakket om det her med at kræve – eller tvinge, eller hvad vi nu skal kalde det – at børn skal gå i skole uden for områderne. Man kan sige, at det i hvert fald er sådan, at antallet af boligområder, der bliver rubriceret som ghettoer – altså, nu bruger vi ordet for nemheds skyld, vi skal ellers prøve at undgå det – er faldet. Bl.a. fru Ritt Bjerregaard har jo gang på gang været ude at fremhæve, at der er blevet færre ghettoer i København.

Kl. 13:58

Formanden:

Tak til hr. Thomas Jensen.

Så er det fru Yildiz Akdogan, også med et spørgsmål til velfærdsministeren, før fru Pernille Vigsø Bagge slutter af.

Kl. 13:58

Spm. nr. US 95

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Jeg vil egentlig gerne vende tilbage til en meget relevant problematik, som vi står med i dag i København, nærmere bestemt på Nørrebro. Jeg ved ikke, om ministeren er bekendt med det, men i går var der et borgermøde i Korsgadehallen på Nørrebro. Der kom omkring 700 mennesker, 700 borgere fra Nørrebro: kvinden med tørklædet, den unge studerende, den ældre herre, der har boet hele sit liv på Nørrebro, og præsten. Der var også rigtig mange politikere, men velfærdsministeren manglede, hun var der ikke, selv om nogle også godt kunne have tænkt sig at se hende til det møde. Jeg tror, ministeren ville have haft godt af at komme til mødet.

Men Nørrebro bløder, og der har været masser af borgere, der har efterspurgt nogle planer og løsninger. Regeringen har fremlagt en bande-pakke, og det er også fint med en større politistyrke og en skærpet indsats, men vi ved også, at hårde straffe alene ikke virker. Så hvad vil man gøre i forhold til det forebyggende arbejde, det frivillige arbejde? Jeg synes, det er tankevækkende, at ministeren har været meget, meget usynlig under hele den her konflikt. Den eneste gang, hun har været på banen, var, da hun kritiserede overborgmesteren, Ritt Bjerregaard, og ellers har hun nævnt noget om en fælles enhed og er kommet med en udtalelse om, at der var behov for en social indsats.

Men jeg vil egentlig gerne vide, hvordan ministeren tænker sig at den her sociale indsats skal forbedres. Velfærdsministeren er jo gået meget efter at fokusere på radikale grupper, på, hvad der kan gøres ved radikaliserings, men i går under mødet efterspurgte københavnernes, nørrebroborgerne, nogle andre indsatsområder: ekstra klubtilbud, idrætsfaciliteter og kulturelle tilbud. Er det noget, ministeren måske kunne tænkes at gøre noget ved?

Kl. 14:00

Formanden:

Velfærdsministeren.

Kl. 14:00

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Jeg vil gerne sige, at Velfærdsministeriet var repræsenteret ude på det møde i Korsgade, bl.a. for at man kunne give mig et referat, men jeg sad selv i politiske forhandlinger til relativt sent. Og i dag har jeg bl.a. siddet med satspuljepartierne og drøftet fordelingen af frie midler til en social indsats.

Men vi står jo over for en alvorlig udfordring, som det altså ikke kan nytte noget at lukke øjnene for, nemlig at nogle af de tilbud, der er, og som vi måske også har bidraget til, er noget af det, der burde undersøges. Det står sort på hvidt i den rapport, der er lavet om Københavns Kommune, at de, der skal hjælpe de unge, har udbredt sympati og forståelse for de unges aktioner og kriminelle adfærd. Så kan det jo ikke nytte noget, at vi naivt bare poster flere penge i den slags tilbud, for det gør ondt værre. Det er jo med til at forstærke de problemer, der er.

Det er derfor, at en meget vigtig forebyggende indsats er at stille nogle klare krav til kommunernes indsats, så vi ved, hvad vi får for pengene, og så vi hele tiden kan måle effekten af det, der rent faktisk bliver gjort. Den effekt skul-